

viist sig, at Loven vilde strande, hvis man fastholdt dette Vædringsforslag. Nr. 8 gaar derfor ud paa, at Statskassen skal bære Halvparten af de Udgifter, som denne Lov foranlediger, og at den anden Halvdel skal deles mellem Amtskommunerne og vedkommende By- eller Sognkommune. Det er jo et Fremstridt, og jeg tilraader derfor Thinget at gaa ind derpaa, da man ikke kan opnaa Mere. Vædringsforslag under Nr. 9 er en Redaktionsændring. Under Nr. 10 til § 6 foreslaar Udvalget, at Paragrafen skal udgaa, denne Paragraf, der indeholder en Bestemmelse om, at der kan tilskydes Bidrag til Ophængning af Stærkasser. Hvor betydningsfuldt dette end kunde være, finder Udvalget dog ingen Anledning til at fastholde denne Bestemmelse, da den sikkerlig vilde forvolde Sogneraadene mange Andragender og mange Ubehageligheder, og det er jo en given Ting, at hvor der er Interesse for at bekæmpe Oldenborrer, ville de Private nok gøre, hvad de aase for rigtigt og fornødent i saa Henseende. Vædringsforslag under Nr. 11 til § 7 er en Redaktionsændring. Vædringsforslag under Nr. 12 til § 7 gaar ud paa at indføre samme Bestemmelse for Kjøbstæderne og Handelspladserne, som Lovforslaget fastsætter med Hensyn til Landkommunerne. Med Vedtagelsen af de af Udvalget foreslaaede Vædringer vil Lovforslaget faae en Skikkelse, som det er min fulde Overbevisning, at Befolkningen kan være vel tjent med. Jeg er overbevist om, at dette Lovforslag, hvor ubetydeligt det end maatte ved første Biekast kan se ud, vil blive modtaget med stor Glæde i mange Egne af Landet. Hvilke finansielle Følger Lovforslaget vil faae, er jo ikke let at forudsæ, men jeg føler mig overbevist om, at selv om der skulde anvendes nogle Hundrede Tusinde Kroner i det her omhandlede Viemed, ville disse Benge være vel anvendte. Jeg tror, at man fra Lovgivningsmagtens Side skulde Agerbruget at tage dette Hensyn til det og at bringe det Offer, som sikkert vil blive en Følge af Loven. En anden Side af Sagen skal jeg ogsaa omtale, og det er den, at denne Lobs Vedtagelse sikkert vil give Anledning til, at der bliver Fortjeneste og Arbeide for mange Smaafolk i de Maaned, hvor Indsamlingen foregaar; ogsaa i den Henseende kan Lovforslaget jo have sin Betydning. I Lydsland, hvor man allerede har indført lignende Lovbestemmelser som dem, der tænkes indført her, er man gaaet saa vidt, at man endog har indrømmet Skolebørnene i ældste Klasse Frihed for Skolegang i de Ager, Indsamlingen foregaar. Jeg har ikke nogen Bemærkning til at rette nogen Henvendelse til den

høitærede Indenrigsminister i saa Henseende, da Spørgsmaalet ikke har været forhandlet i Udvalget, men jeg skal paa egne Beane tillade mig at henstille til den ærede Indenrigsminister, om han ikke kunde finde Anledning til at forhandle med sin Kollega, Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, om at gjøre en lignende Indrømmelse her, for at Indsamlingen af Indtægterne kan foregaa med saa stor Kraft som muligt, for at saa mange Hænder som muligt kunne sættes i Gaa i den Tid, hvor det gælder at ødelægge disse skadelige Insekter. Med disse korte Bemærkninger skal jeg tillade mig indtrængende at anbefale de af Udvalget stillede Vædringsforslag til Vedtagelse, ligesom jeg ogsaa anbefaler Sagens videre hurtige Fremme saavel til den høitærede Indenrigsminister som til det ærede Thing.

Bust: Da dette Lovforslag var til 1ste Behandling, tillod jeg mig at gjøre nogle faa Bemærkninger, og navnlig tillod jeg mig at henstille til det kommende Udvalg, om vi ikke kunde faae Forslaget ændret saaledes, at Amtskommunerne slap for at give noget Tilskud til Indsamlingen af Oldenborrer. Jeg veed ikke, hvilke Forhandlinger der ere foregaaede i Udvalget, men jeg antager, at der muligvis har stillet sig uoverstigelige Vanskeligheder i Veien for Lovens Gjennemførelse i Aar med en saadan Vædring, efter som jeg haaber, at Udvalget ikke har havt Noget imod at tiltræde denne. Jeg kan derfor ikke sige Andet, end at det jo ikke er Alt, hvad vi kunde ønske, men at det i alt Fald er et Skridt hen imod det, vi kunde ønske, at vi i Amtskommunerne slippe med kun at svare $\frac{1}{4}$, i Stedet for som i det oprindelige Forslag $\frac{1}{3}$, og at selve Kommunerne, hvor der indsamles, slippe med $\frac{1}{4}$. Det udtalte jeg ogsaa ved Sagens 1ste Behandling, at det er naturligt og rigtigt for Kontrollens Skyld, at vedkommende Kommune kommer til at svare Noget. Ved at den selv bidrager Noget til de Benge, der skulle gives ud, skal man have en Garanti for, at der virkelig fra den Side bliver taget fat med Alvor. Jeg synes for mit Vedkommende, at de Vædringer, som nu ere fremkomne, ere et Fremstridt i den Retning, jeg tillod mig at antyde, og jeg tror, at vi kunde være bedre tjente med at tage dette Fremstridt, end Sittet at gjøre. Vi ere jo i det Tilfælde, at denne Lov ved at blive vedtaget i Aar vil virke mange Gange mere, end naar den først bliver vedtaget næste Aar, og derfor ere vi Alle bedst tjente med at tage Loven, navnlig i Betragtning af, at den nepop skal bruges og sættes praktisk i Værk